

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 219.266 van 8 mei 2012
in de zaak A. 202.531/X-14.950.**

In zake : 1. de v.z.w. VLAAMSE YACHTING FEDERATIE
 2. Dirk VERLEYEN
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Marleen Ryelandt
 kantoor houdend te 8000 BRUGGE
 Filips de Goedelaan 11
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de gemeente BREDENE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Pieter Jan Defoort
 kantoor houdend te 8000 BRUGGE
 Predikherenstraat 23/1
 bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de deputatie van de provincieraad van WEST-VLAANDEREN
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Bart Staelens
 kantoor houdend te 8000 BRUGGE
 Gerard Davidstraat 46/1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij :

de n.v. OSTENDIA GROEP
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Bronders
kantoor houdend te 8400 OOSTENDE
Archimedesstraat 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van :
 - a. het besluit van 25 juli 2011 van de gemeenteraad van de gemeente Bredene houdende opnieuw definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan Kop van 't Sas van de gemeente Bredene en tot intrekking van de beslissing van 31 mei 2010, en,
 - b. het besluit van 1 september 2011 van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende de goedkeuring van het gemeentelijk RUP Kop van 't Sas van de gemeente Bredene en tot intrekking van de beslissing van 23 september 2010, bij uittreksel gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 23 september 2011.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een nota ingediend.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een verslag opgesteld.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 30 maart 2012.

Staatsraad Jan Clement heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Marleen Ryelandt, die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Pieter Jan Defoort, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, advocaat Alexander Loobuyck, die loco advocaat Bart Staelens verschijnt voor de tweede verwerende partij, en advocaat

Pascal Louage, die loco advocaat Bart Bronders verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Tussenkoms

3. Met een op 13 januari 2012 ter post aangetekend verzoekschrift vraagt de n.v. OSTENDIA GROEP om in het geding te mogen tussenkomen. Zij stelt eigenaar te zijn van een aantal percelen die begrepen zijn in het bestreden uitvoeringsplan.

Er is grond om dat verzoek in te willigen, wat betreft het administratief kort geding.

IV. Feiten

4. Bij arrest nr. 213.104 van 10 mei 2011 (zaak A. 198.695/X-14.654) schorst de Raad van State, op vordering van de verzoekende partijen, de tenuitvoerlegging van:

- a. het besluit van 31 mei 2010 van de gemeenteraad van Bredene houdende de definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Kop van ’t Sas” van de gemeente Bredene, en
- b. het besluit van 23 september 2010 van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende de goedkeuring van het voornoemd gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.

5. Op 25 juli 2011 neemt de gemeenteraad van Bredene het volgende besluit:

“Artikel 1

De gemeenteraad beslist om zijn beslissing d.d. 31/05/2010 houdende definitieve vaststelling van het ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Kop van ’t Sas’ in te trekken.

Artikel 2

De gemeenteraad stelt het ontwerp van gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Kop van ’t Sas’, zoals aangepast aan de hand van de gegrond verklaarde bezwaren en de adviezen geformuleerd tijdens de periode van het openbaar onderzoek en aan (de) door de Raad van State als foutief aangemerkte punten, opnieuw definitief vast.

Artikel 3

Het ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Kop van ’t Sas’ wordt voor goedkeuring toegezonden aan de Bestendige Deputatie van de provincie West-Vlaanderen”.

Dit is het eerste bestreden besluit.

6. Op 1 september 2011 neemt de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen het volgende besluit:

“Artikel 1:

Het besluit van de deputatie dd. 23/09/2010, houdende de goedkeuring van het gemeentelijk RUP Kop van ’t Sas wordt ingetrokken

Art. 2:

Het gemeentelijk RUP Kop van ’t Sas, voor de gemeente Bredene bestaande uit een plan bestaande toestand, een bestemmingsplan, stedenbouwkundige voorschriften en toelichtingsnota, wordt goedgekeurd”.

Dit is het tweede bestreden besluit, waarin onder meer het volgende wordt overwogen:

“Het RUP werd opnieuw definitief vastgesteld na het schorsingsarrest van de Raad van State. Het RUP werd bijgewerkt om tegemoet te komen aan de opmerkingen gemaakt door de Raad van State”.

7. Op 28 november 2011 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Bredene aan de tussenkomende partij een verkavelingsvergunning voor “het verkavelen in 13 loten voor meergezinswoningen en ééngezinswoningen en het uitvoeren van infrastructuurwerken (wegenis-, en rioleringswerken)” voor het braakliggende terrein achter de woning van de tweede verzoeker.

In deze vergunning wordt onder meer het volgende overwogen:

“Openbaar onderzoek
(...) Er werden geen bezwaren ingediend.
Erfdienstbaarheden en wegaanleg
(...) De gemeenteraad heeft in de zitting van 21 november 2011 het volgende beslist:

De gemeenteraad hecht zijn goedkeuring aan het tracé van de wegen in de private verkaveling Kop van 't Sas (aansluitend op de Prinses Elisabethlaan en Kerkhofstraat)”.

8. In de zaak A. 198.695/X-14.654 stelt de Raad van State bij arrest nr. 218.246 van 29 februari 2012 vast dat de bestreden besluiten werden ingetrokken en dat het beroep derhalve zonder voorwerp is geworden. Het arrest verwerpt het beroep en heft de schorsing van de tenuitvoerlegging op die werd bevolen bij arrest nr. 213.104 van 10 mei 2011.

V. Ontvankelijkheid

9. De tweede verwerende partij en de tussenkomen de partij betwisten de ontvankelijkheid van de vordering. Er bestaat vooralsnog geen noodzaak om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over deze excepties dringt zich immers slechts op indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

VI. Onderzoek van de vordering

A. Algemeen

10. Overeenkomstig artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

11. Luidens artikel 17, § 3, vierde lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bevat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen. Artikel 8, eerste lid, 3° van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, bepaalt dat het enig verzoekschrift “een uiteenzetting (bevat) van de feiten die van aard zijn aan te tonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, waarbij alle stukken worden gevoegd die het risico op dergelijk nadeel aantonen”.

Uit deze bepalingen volgt dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet moet aangeven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan. De verzoekende partij mag zich daarbij niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dient integendeel zeer concrete en precieze gegevens aan te brengen waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of dreigt te ondergaan.

12. Bij het beoordelen van deze schorsingsvoorwaarde kan alleen rekening worden gehouden met wat ter zake in het verzoekschrift is aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken. Niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent kunnen niet in aanmerking worden genomen.

B. Het in hoofde van de eerste verzoekende partij aangevoerde nadeel

13. Aangaande het moeilijk te herstellen ernstig nadeel stelt de eerste verzoekende partij in het verzoekschrift dat zij de belangen van de watersporters in Vlaanderen verdedigt. Uit de verslagen van haar raad van bestuur blijkt dat zij de belangen van al haar leden, dit zijn watersportclubs, behartigt en dat alle leden ook gebruik maken van de Spuikom. De Spuikom is van belang voor internationale wedstrijden en wintertrainingen voor de

watersportclubs, terwijl er in de rest van Vlaanderen geen andere waardige alternatieven aanwezig zijn.

De eerste verzoekende partij wijst er op dat zij de negatieve impact van de hoge bouwblokken op de wind van de Spuikom en op de watersport “bij monde van twee van haar leden in het bezwaarschrift tijdens het openbaar onderzoek” heeft aangekaart en nogmaals heeft benadrukt in een schrijven van 1 september 2010 aan de tweede verwerende partij. Het is zonder meer duidelijk dat het woonproject met hoogbouwblokken een negatief effect heeft op het windklimaat op de Spuikom. De eerste verzoekende partij besluit dat haar ernstig en onherstelbaar nadeel bewezen is doordat haar leden als watersportverenigingen geen gebruik meer zullen kunnen maken van de Spuikom voor het beoefenen van de watersport.

14. De tweede verwerende partij stelt in haar nota dat de eerste verzoekende partij niet aantoont dat het bestreden uitvoeringsplan haar belet om haar statutaire missie te realiseren of de uitvoering van haar taakstelling in het gedrang brengt.

15. De tussenkommende partij stelt in haar memorie dat het door de eerste verzoekende partij ingeroepen nadeel geen uitstaans heeft met haar doel overeenkomstig haar statuten, dat bestaat in het verzorgen van de organisatie, de promotie en de kwaliteitszorg voor de yachting sport in Vlaanderen. Volgens de tussenkommende partij voert de eerste verzoekende partij geen persoonlijk nadeel aan dat zij als vereniging lijdt ingevolge het bestreden uitvoeringsplan, temeer daar niet afdoende wordt aangetoond dat de eerste verzoekende partij ook zelf wedstrijden en opleidingen organiseert op de Spuikom, en dit niet enkel gebeurt door enkele van haar leden waarvan zij de overkoepelende vereniging vormt.

16. Ter terechtzitting stelt de eerste verzoekende partij dat uit nieuwe stukken die zij wenst neer te leggen blijkt dat zij ook zelf wedstrijden organiseert op de Spuikom. Daaruit volgt dat zij wel degelijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te ondergaan.

17. Het enige concrete nadeel dat de eerste verzoekende partij in haar verzoekschrift aanvoert, is de negatieve impact van de door het bestreden uitvoeringsplan toegelaten hoogbouw voor de internationale wedstrijden en wintertrainingen die de bij haar aangesloten watersportclubs op de Spuikom organiseren.

Als bij haar verzoekschrift gevoegd stuk legt de eerste verzoekende partij het bezwaarschrift neer dat door Lieve Tanghe tijdens het openbaar onderzoek over het bestreden uitvoeringsplan werd neergelegd en dat onderaan de volgende vermelding bevat:

“Ondergetekenden ondersteunen dit bezwaarschrift:

(...)

DE COCK LAURENT (...) Bestuurslid Watersport Oostende Spuikom.

(...)

PLASSCHAERT BART, VOORZITTER VVW Inside-Outside VZW”.

De eerste verzoekende partij voegt bij haar verzoekschrift geen stukken aangaande de activiteiten die de twee voornoemde verenigingen die lid zijn van de eerste verzoekende partij, of andere van haar meer dan 50 leden op de Spuikom organiseren.

Als vereniging kan de eerste verzoekende partij in rechte opkomen voor de collectieve belangen van haar leden. Voor het bevelen van de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve akte is evenwel vereist dat door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit, de vereniging zelf een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of dreigt te ondergaan. Er dient te worden vastgesteld dat aangenomen dat in het verzoekschrift voldoende concrete gegevens worden aangevoerd in verband met de activiteiten van de bij de eerste verzoekende partij aangesloten watersportclubs op de Spuikom, het niet blijkt dat het bemoeilijken van die activiteiten een voldoende ernstig nadeel vormt in hoofde van de eerste verzoekende partij zelf.

18. Met het door de eerste verzoekende partij ter terechtzitting aangevoerde argument (randnr. 16) kan geen rekening worden gehouden om de in randnummer 12 uiteengezette reden.

C. Het in hoofde van de tweede verzoeker aangevoerde nadeel

19. De tweede verzoeker voert in zijn verzoekschrift een nadeel van privacyhinder aan als gevolg van de inplanting van bouwblokken en appartementsgebouwen aan de achterzijde van zijn woning, dit is op het hiervoor genoemde (randnr. 7) braakliggende terrein en wijst er op dat de ontwikkeling van het plangebied verkeershinder zal veroorzaken in de voor zijn woning liggende Prinses Elisabethlaan en stelt dat er “ook windhinder (zal) zijn van de hoge bouwblokken en schaduwinval”.

20. De tussenkommende partij stelt in haar memorie dat de ingeroepen nadelen niet ernstig zijn vermits de tweede verzoeker, die aldaar woont, in het andersluidend geval alleszins tijdig bezwaar dan wel beroep zou hebben ingediend naar aanleiding van de verkavelingsaanvraag en verkavelingsvergunning van de tussenkommende partij, op basis waarvan de bebouwing met onder meer hoogbouw ter hoogte van zijn woning kan worden gerealiseerd.

21. Ter terechtzitting stelt de tweede verzoeker dat het feit dat er inmiddels een verkavelingsvergunning werd verleend niet verhindert dat voor de realisatie van de hoogbouw nog de afgifte van stedenbouwkundige vergunningen vereist is.

22. Door de hiervoor genoemde verkavelingsvergunning en de goedkeuring van het in die verkaveling gelegen wegtracé (randnr. 7) worden de in het verzoekschrift in hoofde van de tweede verzoeker aangevoerde nadelen geconcretiseerd. Aldus vallen de in het verzoekschrift aangevoerde nadelen samen met de nadelen die de verkavelingsvergunning en het wegtracé berokkenen. De tweede verzoeker had deze nadelen kunnen trachten te voorkomen door ook tegen de verkavelingsvergunning en het wegtracé op te komen. De tweede verzoeker heeft dit niet gedaan en voert voor dit verzuim geen enkele verantwoording aan. De enkele omstandigheid dat er nog stedenbouwkundige vergunningen moeten worden afgeleverd, maakt dit verzuim

niet goed. Aangezien de tweede verzoeker berust heeft in de nadelen die de verkavelingsvergunning en het wegtracé berokkenen, kunnen deze nadelen thans niet meer dienstig worden ingeroepen om de schorsing van de tenuitvoerlegging te verkrijgen van het bestreden uitvoeringsplan.

D. Besluit

23. Noch in hoofde van de eerste verzoekende partij, noch in hoofde van de tweede verzoeker is voldaan aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. Het verzoek van de n.v. OSTENDIA tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van acht mei 2012, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	kamervoorzitter,
Johan Bovin,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Roger Stevens